

нѣ-тѣ на това увѣженіе увѣрава ма искусство-то на животъ-атъ ми. Па и при смъртнѣй-атъ часъ, кога щѣтъ мои-те уста при издѣхнуканье-то едва да могатъ Твое-то свато има да изговоратъ, щѣ да познаѣ и щѣ да осетѣ, чи не си ма отъ себе отпѣдилъ, нити чи си ма заборакилъ.

Истина, по легко ще мол-та душа да сѣ раздвои отъ тѣло-то, нежели отъ Тебе, отче мой небеснѣй! Азъ щѣ да та тѣрса въ оныя сздания, кои-то сѣ отъ Твои-те рѣце створени; въ чудесѣ-тѣ, сѣ кои-то си всичка-та вселенна испазнилъ. Азъ щѣ да дохождама при Тебе изъ пѣть-атъ на откровеніе-то, кое-то ми е божественнѣй-атъ Спаситель Исусъз Христосъз сзобрилъ. Щѣ да сѣ приближавамъ до Тебе, като любѣ добродѣтель-тѣ, а укланамъ сѣ отъ сѣкакъвъ грѣхъ. Невидимѣй, но всевидѣщѣй, кой-то сѣ на сѣкое мѣсто намиращъ Боже, кои-то сѣрдцата наши испытуквашъ, Тебе сѣ познати мои-те слабости; Ты знаешъ за мои-те грѣхове и за мои-тѣ лекомысленность; укрепи ма сѣ Твоѣ-тѣ силѣ; помогни ми сѣ Твоѣ-тѣ благодать, да сѣ неподпавъзна, защо сѣмъ сѣ много сѣблзненіѣ обиколени. Недай да ма раздвои отъ Тебе ни чувственна-та дражестъ, ни суета-та, ни гордость-та, ни сладострастїе-то ни лѣжа-та, нити ненавистъ-та!

Боже на мое-то дѣтинство, Ты щешъ да бѣдешъ Богъ и на мои-тѣ старость. Презъ Исуса Христа сѣ Тебе сзединени, азъ имамъ повечи, нежели що може сички-атъ свѣтъ да ми даде. До гдѣ Тебе имамъ, до тогава щѣ да имамъ и миръ въ души-тѣ си. Изподъ мрчно-то покрывало на тол животъ, отварашъ ми врата-та на спасеніе-то и на блаженѣ-тѣ вѣчность.